

Οι λόφοι εφτά
οι θάλασσες τρεις
κι ένας αετός
εσκέπασε
Δύση και Ανατολή.

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμια και...

μη

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΕΝΟΣ ΤΑΞΙΔΙΟΥ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ

Ολοι οι δρόμοι οδηγούν στην Κωνσταντινούπολη

ΜΙΑ ΓΡΗΓΟΡΗ ΜΑΤΙΑ ΣΤΗ ΒΑΣΙΛΕΥΟΥΣΑ

Αφού οι πόνοι από την ισχυαλγία ματαίωσαν τα σχέδιά μου και η παραμονή στην Κωνσταντινούπολη ήταν πολύ σύντομη, το μόνο που μου απέμεινε ήταν μια γρήγορη ματιά κατά την άφιξή μας και στις διαδρομές προς το νοσοκομείο Μπαλουκλή και το αεροδρόμιο. Ξέχασα, όμως, να αναφέρω χθες τη στάση μας για γεύμα στη Ραιδεστό έναν υπέροχο τόπο στα παράλια τής Θάλασσας Μαρμαρά. Η Ραιδεστός (σημερινή ονομασία Τεκριντάγ) είναι αρχαία πόλη στην Ανατολική Θράκη, που κτίστηκε τον 6ο π.Χ. αιώνα από Σάμιους εποίκους, ανέπτυξε αξιόλογο πολιτισμό, άκμασε ιδιαίτερα κατά τους βυζαντινούς χρόνους και έγινε έδρα του Μητροπολίτη Ηρακλείας.

Στη σύγχρονη ιστορία άλλαξε διαδοχικά κυρίαρχους αρκετές φορές. Στον πρώτο βαλκανικό πόλεμο (1912) καταλήφθηκε από τους Βουλγάρους και την ξαναπήραν οι Τούρκοι το 1913. Το 1920 προσαρτήθηκε στην Ελλάδα με τη Συνθήκη των Σεβρών. Μετά τη Μικρασιατική Καταστροφή το 1922, επεστράφη μαζί με ολόκληρη την Ανατολική Θράκη στην Τουρκία, στην οποία ανήκει έκτοτε. Μετά την ανταλλαγή των πληθυσμών μάλιστα, απέκτησε ομοιογενή τουρκικό πληθυσμό. Η σημερινή πόλη έχει πληθυσμό γύρω στις 100.000 κατοίκους, που ασχολούνται κυρίως με το εμπόριο. Επίσης με το αυτό τουρκικό όνομα Τεκριντάγ φέρεται όρος της Ανατολικής Θράκης ανάμεσα στη Ραιδεστό και στη Καλλίπολη, στις ακτές της Προποντίδας. Πρόκειται για το «Ιερό Όρος», όπως το αποκαλούσαν οι αρχαίοι Έλληνες.

Τα εστιατόρια τής Ραιδεστού φημίζονται για τους κεφτέδες τους, αλλά εγώ δεν εντυπωσιάστηκα, ούτε μια από τις συνταξιδιώτισσες, «κεφτές και δεν φταίς», μας είπε χαριτολογώντας επειδή οι κεφτέδες μας (κρεατοσφαιρίδια στα Ελληνικά) είναι πολύ πιο νόστιμοι. Όμως το ρύζι τους με λίγο κριθαράκι ήταν από τα πιο νόστιμα που έχω δοκιμάσει, όπως και το γιαούρτι που το κοβες με το μαχαίρι, αλλά και η φρεσκότατη σαλάτα. Ήταν τόσο νόστιμο το γεύμα μας σε τουριστικό εστιατόριο στην παραλία που καθυστερήσαμε και ήρθαν να μας... μαζέψουν για να συνεχίσουμε το ταξίδι προς την Κωνσταντινούπολη.

Τα πράγματα που περάσαμε μπαίνοντας στην Κωνσταντινούπολη δεν εντυπωσιάζουν, μάλλον είναι νέοι οικισμοί, αλλά όσο πλησιάζει κάποιος το κέντρο τής πόλης αποδεικνύεται πως τελικά η Κωνσταντινούπολη δεν είναι μόνο όμορφη πόλη, αλλά και πολύ ενδιαφέρουσα. Σπεύδω, όμως, να συμβουλευτώ τους μεγαλοϊδεάτες που πιστεύουν ότι «με χρόνια και καιρούς πάλι δικά μας θάνατι» να μην ονειροπολούν, γιατί και αν

μπορούσαμε να καταλάβουμε την Βασιλεύουσα, πώς θα ελέγξουμε 18 εκατομμύρια Τούρκους πολίτες της, με μεγάλο κουρδικό πληθυσμό;

Όπως έγραψα, οι εντυπώσεις μου στηρίζονται σε μια ματιά, αλλά εκτός από τον φυσικό πόνο, ένιωθα και μια έντονη θλίψη βλέποντας όμορφες πολυκατοικίες και άλλα κτήρια με τα γλυπτά στις προσόψεις τους, τα κομψά μπαλκόνια τους και τα παντζούρια που κάποτε ανήκαν σε Έλληνες, ειδικά στο Πέρα, όπως με ενημέρωσε ο οδηγός.

Τα χερσαία βυζαντινά τείχη εντυπωσιάζουν με τον όγκο τους και το μήκος 22 χιλιομέτρων, αν και ο Δρ Πετρίδης το περιόρισε στο ήμισυ περίπου. Κάποιοι βάνδαλοι διέπραξαν πολιτιστική ιεροσυλία στην προσπάθειά τους να αναπαλαιώσουν κάποια κομμάτια τού τείχους με ολοκαίνουργια τούβλα(!), ενώ άλλοι έκτισαν σπίτια πάνω στα τείχη, δίπλα σε αρχαίες ιστορικές οικοδομές.

Σε μια πόλη τόσο μεγάλη, ασφαλώς οι κάτοικοι χρειάζονται ποδήλατα και σε μια λεωφόρο είδα μια μεγάλη σειρά καταστημάτων με δεκάδες χιλιάδες ποδήλατα για πούλημα, ενώ σε μια

άλλη σειρά καταστημάτων υπήρχαν δεκάδες χιλιάδες εγχόρδων μουσικών οργάνων. Το «φαστ φουντ» των Τούρκων είναι το ρύζι και σε κάθε γωνιά το πωλούν μέσα σε ειδική προθήκη όπως τού ποπ κορν εδώ στην Αυστραλία. Με τους λίγους Τούρκους που μίλησα δεν εντόπισα καμία εχθρότητα άσχετα τί σκέπτονταν και πρόσεξα πως στην Κωνσταντινούπολη είδα λιγότερους αστυνομικούς από ό,τι στην Αθήνα.

Είδα, όμως, χιλιάδες ψαράδες συνωστισμένους πάνω στις γέφυρες μέρα - νύχτα, ακόμη και όταν έβρεχε. Ένα πρόβλημα για τον ταξιδιώτη που μπορώ να πω από πείρα είναι ότι αν δεν μιλάς τουρκικά είναι δύσκολο να συνεννοηθείς, ακόμη και στα Αγγλικά. Για παράδειγμα, επειδή δεν μπορούσα να βγω από το ξενοδοχείο 4 αστέρων στο Ταξίμ, έτρωγα μέσα στο δωμάτιό μου ή στο εστιατόριό του. Εκεί ήρθε να με σερβίρει ο διευθυντής του και παρήγγειλα ρύζι, γιατί είχα μια άσχημη εμπειρία σε εστιατόριο που φάγαμε το προηγούμενο βράδι και ήμουν προσεχτικός. Αντί για ρύζι, όμως, μού έφεραν φασολάδα. Διαμαρτυρήθηκα και μού έφεραν σούπα με γιαούρτι που ο σερβιτόρος με νοήματα μού έδωσε να καταλάβω ότι είναι νόστιμη και ομολογουμένως είχε δίκιο. Τελικά ήρθε το ρύζι, αλλά δεν ήταν τόσο νόστιμο όσο στη Ραιδεστό.

Πάντως, θα ταξιδεύσω ξανά στην Κωνσταντινούπολη, όχι μόνο για να κάνω τουρισμό, αλλά όπως συνηθίζω πάντα, να μπω βαθιά στη ζωή της κοντά στους ανθρώπους της, για να ερευνησω τις γειτονιές όπου έζησαν οι Έλληνες και τα κειμήλια που άφησαν πίσω τους πριν χαθούν για πάντα και αυτά.

ΑΥΡΙΟ: «Είμαι το κορόιδο τής παρέας που πληρώνω το κόστος των ταξιδιών μου για να διαφημίσω την Ελλάδα;»

* Ακαταλόγιστα

Κατά γενική απαίτηση των αναγνωστών μου επανέρχομαι στις καταγγελίες για το «ακαταλόγιστο» τού υφυπουργού Εξωτερικών τής Ελλάδας, Δημήτρη Δόλλη. Η οργισμένη αντίδραση των συμπαροίκων οφείλεται στο γεγονός ότι ο κ. Δόλλης είναι δικός μας άνθρωπος, που γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Αυστραλία και διδάχτηκε την πολιτική στην Βικτώρια, όπου και διέπρεψε. Είναι δυνατόν, λοιπόν, ένας έμπειρος πολιτικός σαν τον κ. Δόλλη που είναι σύμβουλος τού πρωθυπουργού, Γιώργου Παπανδρέου και υπηρέτησε σαν επικεφαλής τής Γενικής Γραμματείας Απόδημου Ελληνισμού να μη γνωρίζει το... έργο τού ΣΑΕ και ελαφρά τη καρδία χαρακτηρίζει «πανηγύρια» τις δραστηριότητες τής κομπανίας Ταμβάκη;

Και γράφει ο παπαγάλος ότι «πανηγύρια» τού ΣΑΕ δεν υπήρξαν ποτέ(!), ενώ απαιτεί από τον κ. Δόλλη να ομολογήσει ότι πραγματικά δεν έγιναν πανηγύρια! Είναι κι' αυτό στα πλαίσια των ισχυρών πιέσεων που ασκούνται στον υφυπουργό Εξωτερικών να κάνει δήλωση... μετανοίας, να πει «συγγνώμη έκανα λάθος, το ΣΑΕ δεν είναι για τα πανηγύρια» για να γελάσουν όλες μαζί οι αρκούδες τής γης.

Ο κ. Δόλλης, προφανώς, έχει μελετήσει τα πε-

πραγμένα τού ΣΑΕ, έχει οργιστεί από αυτά που εντόπισε και ήταν πολύ επιεικής με τον χαρακτηρισμό του. Στο κάτω τής γραφής τα πανηγύρια προσφέρουν ψυχαγωγία τουλάχιστον. Το ΣΑΕ τί προσφέρει; Ούτε για χαβαλέ δεν είναι οι άνθρωποι και επειδή οι ίδιοι δεν τολμούν ν' αντιμετωπίσουν τον υφυπουργό για να μην τους στείλει πριν την ώρα στα σπίτια τους, βάζουν τού κουζουλού το χέρι στού καβρού την τρύπα!

Ακου, ακαταλόγιστος ο υφυπουργός Εξωτερικών και οι εγχώριοι Πασόκοι φίλοι τού τύπου το αφήνουν να περάσει απαρατήρητο. Αμ' δε θα τους περάσει! Εμείς γιατί είμαστε εδώ 21 ολόκληρα χρόνια στις επάλξεις;

* Γιώργος Βότσης

Ελπίζω να διαβάσατε το άρθρο «Το ήπιο ξέσπασμα άγιου «λαϊκιστή»», από τον Γιώργο Βότση, που δημοσίευσε χθες η εφημερίδα μας. Αν δεν το διαβάσατε σας συμβουλεύω να το κάνετε τώρα γιατί αξίζει τον κόπο.

***Σήμερα γιορτάζουν οι Έλληνες την Παγκόσμια Ημέρα Εναντίον τής Διαφθοράς...

* Καλόο!

Η δραχμή πέθανε και εμφανίστηκε ενώπιον του

Αγίου Πέτρου για να κριθεί. Ο άγιος πέτρος έστειλε στον παράδεισο όλα τα κέρματα εκτός από τα πεντοχίλιαρα και τα δεκαχίλιαρα.

- Αγιε μας, εμάς γιατί μας στέλνεις στην κόλαση; Τι σου κάναμε;

- Ε, δεν σας είδα και ποτέ στην εκκλησία!

Ακόμη ένα:

Ένας ταλαίπωρος δημόσιος υπάλληλος διηγόταν σε έναν γνωστό του πως αρρώστησε και θα πάει στον κτηνίατρο.

- Στον κτηνίατρο; Στον παθολόγο πρέπει να πας. Είσαι άνθρωπος!!!

- Είσαι ο πρώτος που μου το λες και μου φαίνεται ψέμα.

- Τί εννοείς;

- Να, η γυναίκα μου με φωνάζει ζώνω, ο γιος μου με κατηγορεί ότι του κάνω τον κόκορα αφού τον ξυπνάω νωρίς το πρωί. Κοιμάμαι με τις κότες. Τη νύχτα λαγοκοιμάμαι, η πεθερά μου ισχυρίζεται ότι περνάω ζωή σκυλίσια, και ο προϊστάμενός μου με φωνάζει βόδι, ενώ οι συνάδελφοι μου με φωνάζουν σουπιά και πονηρή αλεπού. Πιστεύεις ακόμα ότι πρέπει να πάω σε παθολόγο; Με συγχωρείς άργησα, έχω ραντεβού με τον κτηνίατρο. Κικικικού!!!